

Winther: Jeg havde troet, at man ikke fra andre Sider havde fundet det værd at opholde sig synderlig ved Bægterne idag, siden man allerede havde hørt, at jeg for mit Vedkommende, som var den, der havde stillet Forslaget frem, havde frasagt det. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at den ærede sidste Taler fremsatte Sagen, som om der var en absolut Modfætning mellem Patroniesystemet og Bægtersystemet, men det er der egentlig ikke. Ethvert af disse Systemer har jo, som vi have hørt, en fast Vagt for et bestemt Gebeet; der er blot den Forskjel, at den Enes Distrikt i visse Tilfælde er noget større end den Andens; baade Bægterne og Patronierne skulle jo patroniere hver i sit Distrikt. Yderligere skal jeg ikke opholde mig videre derved; jeg har egentlig begjært Ordet, for paa samtlige Forslagsstilleres Vegne at erklære, at vi, i Henshold til hvad jeg tidligere har bemærket, tage Forslaget under Nr. 25 med tilhørende Underændringsforslag under Nr. 26 tilbage.

Formanden: Da Forslagsstillerne saaledes have erklæret, at de tage det nævnte Underændringsforslag med tilhørende Underændringsforslag tilbage, skal jeg spørge, om Noget optager disse Forslag? (Ophold). Da Ingen optager dem, ere de saaledes bortfaldne.

Barfod: Naar man er saa ulærd, som jeg veed med mig selv, at jeg er, naar man knap kan sit eget Modersmaal og endnu mindre noget fremmed Sprog, er det vistnok en farlig Sag at begynde en Kamp med 9 saa stive Latinere som dem, der danne det ærede Udvalg. De have brudt Staven over alle de Ord, der ved anden Behandling bleve foreslaaede og tildeels vedtagne — nei, et eneste have de dog ladet staae, idet de i § 6 virkelig have ladet Ordet „Tjenestealder“ blive staaende istedetfor „Anciennetet“, men iøvrigt have de brudt Staven over alle disse Ord. Naar nu dertil kommer, at det ikke alene er disse Medlemmer, man har at føre Kampen imod, men det tillige er imod Lærdom, Forsængeligheds- og Fornemhedshensyn, hvad Holberg vilde kalde den honnette Ambition — naturligtvis ikke hos de ærede Medlemmer af Udvalget, men derimod

hos de mange ærede Medborgere, der haabe engang i Tiden at kunne blive Direktør, Inspektør, Kommissær, eller hvad det nu altsammen hedder — saa bliver Kampen naturligtvis dobbelt farlig, ja jeg havde nær sagt umulig. Ved anden Behandling blev der vedtaget ganske enkelte danske Ord; det blev dengang paastaet, og hvis jeg ikke tager meget fejl, gjorde endog den ærede Justitsminister sig skyldig i den Beskyldning, at vi havde stræbt at lave nye danske Ord, medens det dog var lutter gode, gamle, bekendte danske Ord, vi havde optaget. Men selv om vi havde bestræbt os for at lave nye danske Ord, saa gad jeg dog vide, hvilken Forbrydelse der er størst, enten den at lave nye danske Ord eller den at lave nye fremmede Ord, og denne Forbrydelse, hvis det er en saadan, kan idetmindste den ærede Justitsminister ikke sige sig fri for. Jeg veed, at jeg hellere vil tage paa min Samvittighed at lave nye danske Ord end at vedblive at lave nye fremmede Ord i det Uendelige. Ved anden Behandling blev der af de der foreslaaede Ord vedtaget ganske enkelte, som jeg maaskee et Dieblil maa opholde mig ved, siden den ærede Ordfører nu paa Udvalgets Vegne bekæmper dem. Der blev saaledes vedtaget Ordene: „Skriverstue“ og „Mandskab“. I den Anledning bemærkede den ærede Ordfører, at Ordet „Kontor“ betyder noget andet end „Skriverstue“, og at det desuden er uvidt, om det burde hedde „Skriverstue“ eller „Skrivestue“. Jeg skal i den Anledning tilsæde mig at oplyse den ærede Ordfører om, at naar man er saa fornem som f. Ex. en Politidirektør, saa kan man have baade en „Skrivestue“ og en „Skriverstue“, idet han nemlig har en Skrivestue, hvori han selv skriver, og en Skriverstue til Brug for Andre. Jeg troer derfor, at der her vel sig burde staae: „Skriverstue“, enten saa den ærede Ordfører har Ret eller ikke, naar han mener, at der er en siin Forskjel paa Begreberne „Skriverstue“ og „Kontor“; jeg troer imidlertid, at det er den honnette Ambition, der finder Forskjellen, og at man forgjæves skal søge den noget andet Sted. Vigeledes paastod han, at der er Forskjel paa „Mandskab“ og „Personale“, og da Ordet „Mandskab“ nu ogsaa skal omfatte de mere Overordnede, saa maatte man — Altsammen den hon-